

BIOGRAFIEËN DIG d'DIZ

DIG d'DIZ

'Drie is goedkoper: de drummer is ziek.' Sinds de oprichting in 1989 speelt het eigenzinnige (kamer)jazztrio DIG d'DIZ, bestaande uit topmusici Jan Menu (baritonsaxofoon), Maarten van der Grinten (gitaar) en Jan Voogd (contrabas), aldus zonder drummer. Het drietal ervaart dit niet als een gemis. Integendeel: het ontbreken van slagwerk biedt veel voordelen voor de transparantie en klank, en ook de dynamiek vaart er wel bij: pianissimi zijn werkelijk fluisterzacht, terwijl in de luide passages geen concessies hoeven te worden gedaan aan het volume, mét behoud van klank. Niet in de eerste instantie gebruikelijk bij een jazzensemble.

Zoals de gehele dynamische range van pianissimo tot fortissimo met graagte wordt benut, hechten de musici ook veel waarde aan een uitgebreid klankkleurpalet. Hiermee heeft DIG d'DIZ raakvlakken met kamermuziek.

Het repertoire bestaat grotendeels uit thema's en composities uit de meest uiteenlopende muzieksoorten, waar vervolgens door middel van improvisatie vorm aan wordt gegeven. Nieuwe composities, bestaande stukken, zowel jazz, klassiek als pop, bijvoorbeeld een gedeelte van het vierde deel uit Mahlers Eerste symfonie, of This Strange Effect van 60-er jaren popidool Dave Berry.

Mede daardoor was DIG d'DIZ te horen op podia van uiteenlopend karakter: van het Bimhuis tot het Musée d'Art Moderne in Parijs, van het North Sea Jazz Festival tot de Kleine Zaal van Het Concertgebouw te Amsterdam. Op het laatstgenoemde podium was het trio ook te horen met het Mondriaan Strijkkwartet, een combinatie die de stijl van DIG d'DIZ onderstreept: hedendaagse kamermuziek met jazzwortels. In het theater speelde en acteerde DIG d'DIZ in de voorstelling Porgy & Bess van Frank Groothof.

DIG d'DIZ heeft een vaste maandelijkse serie op elke derde donderdag van de maand in het Torpedotheater (voorheen Parooltheater) in Amsterdam, met telkens wisselende gastsolist. De NTR zend opnames van deze concerten uit op Radio6 Live.

Een avontuurlijk ensemble met heel divers repertoire waarbij de intense persoonlijke benadering van de muziek, onderlinge interactie en uitmuntende solistische prestaties voorop staan. Resultierend in gelaagde 'luister-jazz' waar het plezier van het samen muziek maken na 20 jaar nog steeds vanaf spat.

Jan Menu

Saxofonist Jan Menu (1962) won het prestigieuze Loosdrecht Jazzconcours in 1989 en ontving de Wessel Icken Prijs. Hij werd geprezen om zijn melodisch spel, eigen frasering, harmonisch inzicht en zijn sterke muzikale persoonlijkheid, en die aspecten kenmerken nog altijd zijn speelstijl. Aanvankelijk speelde hij in hoofdzaak tenorsaxofoon, maar de laatste jaren heeft Menu zich toegelegd op de baritonsaxofoon. Hij wordt inmiddels beschouwd als een toonaangevende speler op het instrument. Waar een bariton meestal wordt gezien als een log instrument, onderscheidt het spel van Menu zich als opvallend lichtvoetig en melodieus.

Met het trio van Greetje Kauffeld speelde hij in heel Europa en de VS, en nam hij drie cd's op. Hij was 11 jaar lid van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw. Menu werkte samen met onder anderen Jesse van Ruller, Pierre Courbois, Willem Breuker, Loek Dikker, en Gary Smulyan. In 1994 verving hij collega Ronnie Cuber in de Mingus Big Band, tijdens hun Europese zomertournee. Menu is al meer dan 13 jaar lid van de band van zangeres Laura Fygi, waarmee hij over de hele wereld toerde en een aantal cd's opnam. In 2005 participeerde Jan in Fay Claassens succesvolle project Two Portraits of Chet Baker, als baritonsaxofonist, en als producer en arrangeur. De dubbelcd zowel als de concerten zijn zeer goed ontvangen in binnen- en buitenland, met name de VS en Japan.

Zomer 2009 is zijn eerste solo-cd uitgebracht, getiteld *Mulligan Moods*, met o.a. Jesse van Ruller, gevolgd door de succesvolle cd *Dutch Songbook* in november 2010.

Maarten van der Grinten

Gitarist Maarten van der Grinten (1963) behaalde in 1987 de Promotieprijs op het Loosdrecht Festival en in 1988 verbleef hij een jaar in New York, waar hij zich o.m. verdiepte in compositie (Manhattan School of Music). Zijn composities worden regelmatig gespeeld door het Jazz Orchestra of the Concertgebouw en het Metropole Orkest. Hij componeerde voor DIG d'DIZ in combinatie met respectievelijk het Metropole Orkest en het Mondriaan Strijkkwartet. Hij speelde o.a. met Wim Overgaauw, Clark Terry, the European Jazz Guitar Orchestra en de Mondriaan Strijkkwartet. Naast DIG d'DIZ is hij op het moment actief in het Van der Grinten-Herman Kwartet waarmee hij drie cd's opnam, en met Hermine Deurloo, Han Bennink en Ernst Glerum. Een ander recent project is met het Yuri Honing Trio en de beroemde Libanese zangeres Rima Khcheich.

Maarten is een veel gevraagd begeleider van topvocalisten als Greetje Kauffeld, Laura Fygi, Mathilde Santing, Fay Claassen en Cristina Branco. Met gitarist Jesse van Ruller nam hij de cd 'Nine Stories from VAN DER & VAN' op. Hij doceert hoofdvak jazzgitaar aan het Conservatorium van Amsterdam en is tevens hoofd van deze afdeling.

Jan voogd

Bassist Jan Voogd (1955) is actief in vele stijlen van de jazz in binnen- en buitenland, de laatste tijd met o.a. DIG d'DIZ, The Dutch Jazz Orchestra o.l.v. John Ruocco, het Tilmar Junius Trio (met drummer Wim Kegel). Eind jaren '90 maakte hij deel uit van de Big Band van Herman Brood.

Zijn speellijst omvat -naast alle relevante Nederlandse musici- namen als Jeff Hamilton, Chet Baker, Sarah Vaughan, Clark Terry, het Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Mondriaan Strijkkwartet.

Hij doceert aan de Jazzafdeling van het Prins Claus Conservatorium in Groningen. In die hoedanigheid speelde én doceerde hij samen met mensen als Valery Ponomarev, Conrad Herwig, Don Braden en Ralph Peterson. In Jans spel is de bijzondere combinatie van de traditie en het moderne te horen. Muzikale communicatie is voor hem van wezenlijk belang. Hij stelt zich op het standpunt dat de bas de bodem van het orkest dient te zijn; daarom klinkt zijn 200 jaar oude bas niet 'als een versterkte bromvlieg of Hawaii-gitaar'.

Uit de pers

'Een diverse verzameling composities (o.a. Jobim, Monk, Mahler) krijgt een intense persoonlijke benadering op deze magische opnamesessie.'

Koen Schouten in De Volkskrant over het album DIG d'DIZ ONE 2 (2009)

'De samenhang binnen het trio en de solistische prestaties leveren kennelijk veel plezier op. Een en ander tilt deze onderneming naar een peil dat schreeuwt om internationale aandacht en bijbehorende gigs.'

Jaap Lüdeke in Jazzflits

'Er gebeurt van alles onder de oppervlakte terwijl degene die oppervlakkig wil luisteren ook gewoon aan z'n trekken komt. Die hoort gewoon de gedreven knorrende bariton van Menu, de stevige baslijnen van Voogd en aanvullend gitaarspel van Van der Grinten.'

Ton Ouwehand in Tubantia